

Hoi! Ik ben Britt Schuurmans en ik ben twaalf jaar oud. Ik ben naar Beauty en het Beest geweest op 23 december 2017. Ik heb inmiddels meer voorstellingen van Maas gezien en die zijn eigenlijk altijd heel creatief. Dit was bij Beauty ook weer het geval.

In Beauty spelen acteurs die ik al vaker bij Maas heb zien terugkomen. Dit vond ik extra bijzonder omdat ze nu een totaal andere rol speelden waarvan ik niet had verwacht dat ik ze nog eens in zo'n rol zou zien. Ik heb zelf in Ben Niet Bang meegespeeld en daar speelde Niek van der Horst mijn vader. Ook in deze voorstelling had hij een vaderrol. Dit vond ik dan ook erg leuk.

Het verhaal begon met de beautytip van de twee zusjes van Beauty. Dit was erg leuk bedacht omdat ze echt contact maakten met het publiek. Ze waren helemaal fan van de prins en daar kon ik me in herkennen, want ik ben ook fan van heel veel dingen. Toen kwam er een scene waar de Prins in voorkwam. Hij was erg arrogant en deed gemeen tegen de kinderen die ook in het paleis waren. Ineens verscheen daar een gedaante die de prins een roos aanbood. De prins was zo arrogant dat hij het aanbod afwees. De gedaante bleek een elf/tovenares te zijn en met een spreuk veranderde de prins in het beest. De scene waarin hij veranderde, vond ik heel erg mooi maar ik vond het een klein beetje langdradig.

Het beeld ging over naar het gezin van Beauty. Haar vader kwam terug van een lange reis en bleek alles kwijt te zijn. Hij moest terugkeren om de spullen terug te gaan zoeken. De twee zusjes van Beauty eisten allemaal spullen van hun vader, maar het enige dat Beauty vroeg was een simpele roos. Daarna vertrok hun vader het bos weer in. Daar kwam hij terecht in het bos en in het bos vond hij een roos die hij plukte voor Beauty, maar blijkbaar behoorde de roos toe aan het beest. Het beest was zo kwaad dat hij de vader wilde vermoorden. Hij mocht nog wel afscheid nemen maar hij moest Beauty mee terug nemen. Beauty moest dan bij het beest blijven. Zo kwam Beauty in het kasteel van het beest terecht. Hier moest ze verschillende opdrachten doen. Zo moest ze aardbeien gaan plukken ondanks dat het winter was. Het beest deed heel erg gemeen tegen haar en dwong haar om van hem te houden, maar dat kon Beauty niet.

Een van de mooiste scenes vond ik de scene met de waterpoel. Zowel Beauty en het beest keken erin. Het beest verafschuwde zichzelf en zag hoe lelijk hij nu wel niet was geworden. Beauty zag haar vader en zag hoeveel verdriet hij had en hoe ziek hij was. Dit vond ik erg mooi uitgewerkt omdat je het spiegelbeeld ook echt terug kon zien. Ze gaat naar haar zieke vader maar daar ontdekt ze dat ze toch terug wil naar het beest. Ze beseft dat ze van het beest is gaan houden en dat laat ze hem ook zien in een dans.

Het decor en de kleding vond ik erg mooi, omdat dit goed bij het verhaal paste en je goed kon zien wie wie was. Het koor vond ik wel mooi klinken maar het voegde voor mij niet heel toe aan het verhaal. Zonder het koor was het een even mooi stuk. Sommige kinderen hadden een solostukje op het podium en ieder kind had een klein

moment op het podium, maar die stukjes voegden niet veel toe aan het verhaal. Op sommige momenten pasten de kinderen er wel heel mooi tussen.

Ik zou Beauty wel vier sterren willen geven. Ik heb ervan genoten! Het is zeker weer een mooi stuk geworden.

Britt Schuurmans